

LÁSZLÓFFY CSABA

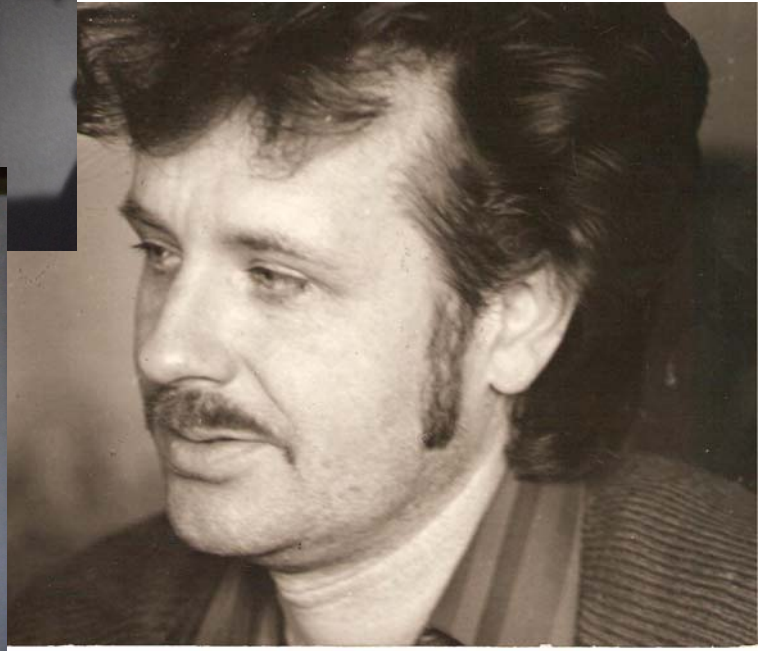
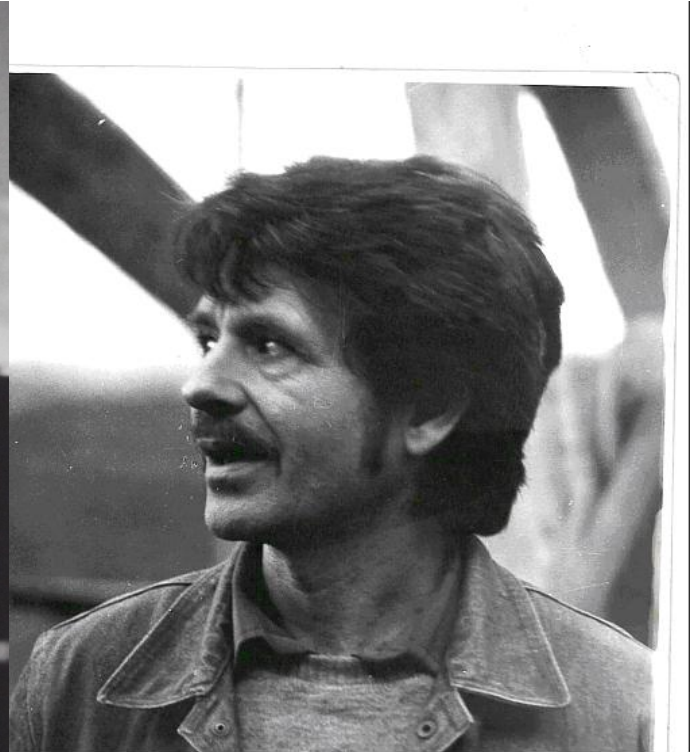
PÓZOK A SEBEZHETŐN
ÁTÖRÖKÍTETT MAGÁNY

Iker verskötet

2013

NAPKÚT KIADÓ, BUDAPEST

„Visszatérő álmod: valaki más vagy
egy csont és bőr alak a fotel fél-
felében ül el-elmélázva tenyerébe
ejtett fejjel máskor kinyújtott karral
kapaszkodna a legképtelenebbnek
tűnő sós-könnycseppekkel-itatott
nyerselyemtapintású emlékekbe”

„Bombatalálat érte a domborzatot és szétfröccsentette a tavakat”

„Ti persze nyugtatni akartatok –
s én tudtam, mindig magamnál vagyok.”

„A szem fölcsillan, vagy utólag retteg
mindattól, ami nem történhetett meg.”

Elég kimondani valamit, és elmozdulni látszik a kilátás

„Mint elrekvirált, kiárusított
kastélyokban, megdermedt benned mindörökre
az idő”

„A hűség legfőbb gesztusa,
midőn kijátszva a fénytükrözés bűvöletét
a szomszéd ablakon, gyanútlanul átüzenünk
egymásnak”

„Ilyen alkonyatban a szél mintha patkányok
szőrét simogatná, mint szelíd zarándok”

„RILKE NEM ISMERTÉ AZ
ÁTHALLÁSOKAT,
NÁLA ANGYAL SUHAN ÁT
IDŐNKÉNT A HŰVÖS
ÁRNYÉKBA KÉPZELT
BELSŐSZOBÁN”

„Lászlóffy Csaba új verskötetete (kettős könyve, líra duója, ikerválogatása) egymással dialogizáló műveivel, ciklusaival, textuális kereszteződéseivel izgalmas és egyben kísérleti nagykompozíciót rajzol ki. Ebben áll egyik újdonsága.”

A promón szereplő képek, a kötet grafikai arculatát tervező Ábrahám Jakab munkái